

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 74.500/3
van 14 november 2023

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap ‘tot
wijziging van het decreet van 8 november 2013 houdende het
stimuleren, het coördineren en het subsidiëren van de
tewerkstelling in de sportsector’

Op 18 september 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap ‘tot wijziging van het decreet van 8 november 2013 houdende het stimuleren, het coördineren en het subsidiëren van de tewerkstelling in de sportsector’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 31 oktober 2023. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Toon MOONEN en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Yves DEPOORTER, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Peter SCHOLLEN, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 14 november 2023.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap strekt ertoe het decreet van 8 november 2013 ‘houdende het stimuleren, het coördineren en het subsidiëren van de tewerkstelling in de sportsector’ te wijzigen. Ook wordt in een overgangsregeling voorzien.

Hoofdstuk 1 bevat de vermelding welk soort aangelegenheid wordt geregeld (artikel 1 van het voorontwerp).

Hoofdstuk 2 bevat de wijzigingen aan het decreet van 8 november 2013. Deze wijzigingen strekken er in de eerste plaats toe de opdracht van de organisaties die kunnen worden erkend² en gesubsidieerd “voor de coördinatie en de tewerkstelling van een pool van sportbegeleiders en sportondersteuners” te heromschrijven naar organisaties “voor het coördineren, stimuleren en ondersteunen van de tewerkstelling van sportbegeleiders en sportondersteuners” (artikelen 4, 5, 6, 1°, 9, 10, 1°, 12, 2°, en 14). Aldus wordt de klemtoon verlegd van het beschikbaar stellen door de organisatie aan de non-profitsportsector van sportbegeleiders en sportondersteuners die zij tewerkstelt, naar het stimuleren en ondersteunen door de gesubsidieerde organisatie van de non-profitsportsector, in het bijzonder de sportclubs, om zelf tewerkstelling van sportbegeleiders en sportondersteuners op te starten, te vergroten of te optimaliseren.³ Dit komt tevens tot uiting in de erkennings- en subsidievoorwaarden (artikelen 6, 4°, 10, 2° tot 13°, en 13). Andere bepalingen van hoofdstuk 2 beogen onder meer om de regels over de samenstelling van de organen van de gesubsidieerde organisatie te versoepelen (artikel 12, 3° tot 6°), om het mogelijk te maken de erkennings- en subsidiëringsprocedure in de toekomst digitaal te laten verlopen (artikelen 7, 2°, 3°, 5° en 8°, 8, 15 en 18), om de regeling meer te laten aansluiten bij andere regelingen in de sportsector wat betreft de duur van de erkennings- en subsidiëringsperiode, het uit te betalen voorschot, de mogelijkheid van het sluiten van een samenwerkingsovereenkomst met het agentschap Sport Vlaanderen en de sanctie op het niet-naleven ervan (artikelen 7, 6° en 7°, 10, 14° en 15°, 17 en 19, evenals de door artikel 2, 2°, beoogde introductie van het begrip “olympiade”) en om de

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Hoewel in de tekst van het decreet van 8 november 2013 enkel wat betreft de subsidiëring uitdrukkelijk is bepaald dat deze slechts aan één organisatie kan worden toegekend, merkte de Raad van State, afdeling Wetgeving, in het advies over het voorontwerp dat tot dat decreet heeft geleid op dat “de erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden zo zijn omschreven dat *de facto* slechts één organisatie in aanmerking komt”, en dat “[u]it het aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, bezorgde dossier [...] overigens [bleek] dat één specifieke, reeds op het terrein werkende, organisatie [werd] beoogd” (zie adv.RvS 53.499/3 van 3 juli 2013 over een voorontwerp van decreet dat geleid heeft tot het decreet van 8 november 2013, *Parl.St.* VI. Parl. 2012-13, nr. 2161/1, 39, opmerking 5). Dit blijft ook bij de voorgestelde wijziging het geval.

³ Uit de memorie van toelichting blijkt dat de werking van de erkende en gesubsidieerde organisatie *vzw Sportwerk Vlaanderen*, zijnde het vroegere *Vlabus*, in de praktijk reeds in die zin geëvolueerd is.

gehanteerde terminologie aan te passen aan het Wetboek van vennootschappen en verenigingen (artikelen 6, 2°, 12, 1°, en 16). Ook worden enkele begripsomschrijvingen aangepast (artikel 2, 3° en 4°) en wordt aan de Vlaamse Regering opdracht gegeven om de indicatoren te bepalen die toelaten om bij de beleidsevaluatie de subsidie te evalueren (artikel 3, 2°). Enkele andere wijzigingsbepalingen strekken tot de opheffing van de “uitdovingsregeling van de subsidiëring aan initiatieven in de sportsector” (artikel 20 *iuncto* artikel 2, 1° en 5°).

Hoofdstuk 3 bevat een overgangsregeling (artikelen 21 tot 23) en een inwerkingtredingsbepaling (artikel 24).

VORMVEREISTEN

3. De vraag rijst of de ontworpen subsidieregeling “voor het coördineren, stimuleren en ondersteunen van de tewerkstelling van sportbegeleiders en sportondersteuners” moet worden beschouwd als een regeling waarbij staatssteun wordt toegekend.

Eerder sprak de Raad van State, afdeling Wetgeving, zich uit over de bestaande subsidieregeling “voor de coördinatie en de tewerkstelling van een pool van sportbegeleiders en sportondersteuners”. In de adviezen 67.275/1-3 van 24 april 2020,⁴ 54.458/3 van 6 december 2013⁵ en 53.499/3 van 3 juli 2013 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, telkens opgemerkt dat de vraag rijst of de bestaande regeling in hoofdstuk 2 van het decreet van 8 november 2013 moet worden beschouwd als een regeling waarbij staatssteun wordt toegekend in de zin van artikel 107 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en bijgevolg bij de Europese Commissie dient te worden aangemeld met toepassing van artikel 108, lid 3, van dat verdrag.⁶

Destijds gevraagd naar een eventuele aanmelding gaf de gemachtigde telkens aan van oordeel te zijn dat het beschikbaar stellen van een pool van sportbegeleiders en sportondersteuners aan de non-profit-sportsector als een dienst van algemeen belang moest worden beschouwd, waaruit geen winst was te halen en die dan ook niet op de normale markt werd aangeboden. Aangezien via de subsidieregeling volgens de gemachtigde dus geen economische activiteiten werden bevoordeeld, zou er geen sprake zijn van staatssteun. Het standpunt van de gemachtigde werd onder meer gemotiveerd door erop te wijzen dat het uitzonderlijk aan de profitsector beschikbaar stellen van de pool van sportbegeleiders en sportondersteuners werd geschraapt als erkennings- en als subsidiëeringsvoorwaarde.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, wees er toen op dat niettemin de vraag rees of het uitgesloten was dat de te subsidiëren organisatie actief zou zijn op een economische markt

⁴ Zie adv.RvS 67.275/1-3 van 24 april 2020 over een voorontwerp van decreet dat geleid heeft tot het programmadecreet van 26 juni 2020 ‘bij de aanpassing van de begroting 2020’, *Parl.St.* VI. Parl. 2019-20, nr. 290/1, 58-59.

⁵ Zie adv.RvS 54.458/3 van 6 december 2013 over een ontwerp van besluit dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 20 december 2013 ‘betreffende de uitvoering van het decreet van 8 november 2013 houdende het stimuleren, het coördineren en het subsidiëren van de tewerkstelling in de sportsector’, opmerking 5.

⁶ Zie adv.RvS 53.499/3 van 3 juli 2013 over een voorontwerp van decreet dat geleid heeft tot het decreet van 8 november 2013, *Parl.St.* VI. Parl. 2012-13, nr. 2161/1, 37-38, opmerking 3.

en het dus toch zou gaan om een “dienst van algemeen economisch belang”. In dit geval zou het ontwerp slechts van aanmelding zijn vrijgesteld voor zover voldaan is aan de voorwaarden bepaald in het besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 ‘betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen’. Teneinde hierover duidelijkheid te bekomen en gelet op de drastische gevolgen van een onterechte niet-aanmelding, werd aan de steller van het toenmalige ontwerp aanbevolen om contact op te nemen met de diensten van de Europese Commissie.⁷

In het voorliggende ontwerp wordt gesproken van een “focus op de non-profitsportsector” (artikel 10, 3° en 4°, van het voorontwerp). Gevraagd of bijgevolg een uitzonderlijke dienstverlening aan de profitsector niet langer uitgesloten is, antwoordde de gemachtigde:

“Door de zinsnede ‘met een focus op de non-profit sportsector’ is het net de bedoeling om de extra focus op de non-profit sportsector te benadrukken.

We verwijzen hiervoor naar de Memorie van Toelichting:

- ‘Daarnaast is een duidelijke afbakening van de doelgroep van de subsidiëring belangrijk, om erover te waken dat de brede non-profitsportsector gevat wordt binnen de werking van de gesubsidieerde organisatie, waarbij een duidelijke focus op het ondersteunen en stimuleren van sportclubs wordt gelegd, omdat op dat vlak extra stimulerende en corrigerende beleidsmaatregelen aan de orde zijn.’
- ‘In geval van de nuloptie (geen wijziging van het decreet), laat het decreet meer vrijheid aan de organisatie op welk type sportaanbieders ze zich richt en zijn er bijgevolg minder garanties ingebouwd voor kinderen en jongeren die in een sportclub (willen) sporten. Voor kinderen en jongeren is de sportclub een zeer populaire vorm van vrijetijdsbesteding. 39% van de kinderen en jongeren in Vlaanderen (tot en met 17 jaar) is als sporter aangesloten bij een Vlaamse sportclub. Door de wijzigingen wordt de stimulans en verplichting ingebouwd dat de organisatie een substantieel deel van haar werking ten behoeve van sportclubs organiseert. Daarbij blijven we inzetten op ook andere aanbieders binnen de non-profitsportsector. Een andere beleidsoptie was geweest om het decreet enkel te focussen op kwalitatieve tewerkstelling in sportclubs, maar dan wordt een groot deel van de non-profitsportsector niet gestimuleerd, ondersteund.’

Dat blijkt ook uit de vierde erkenningsvoorwaarde, waar een gesubsidieerde organisatie ook aan dient te voldoen.

Het betreft het aanbieden van diensten van algemeen belang, met name het beschikbaar stellen van gekwalificeerde sportbegeleiders en sportondersteuners, aan de non-profit sportsector. Uit deze activiteit is geen winst te halen en deze diensten worden op de normale markt dan ook niet aangeboden. Het aanbieden van kwaliteitsvol en educatief verantwoord lesgeven binnen sport door gekwalificeerde en competente lesgevers aan voornamelijk jeugd en bijzondere doelgroepen wordt aangezien als een noodzakelijke dienstverlening van algemeen belang. Uit de praktijk blijkt daar een grote nood/tekort aan

⁷ Zie adv.RvS 54.458/3 van 6 december 2013 over een ontwerp van besluit dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 20 december 2013 ‘betreffende de uitvoering van het decreet van 8 november 2013 houdende het stimuleren, het coördineren en het subsidiëren van de tewerkstelling in de sportsector’, opmerking 5.

te zijn. Aangezien via deze subsidieregeling geen economische activiteiten worden beoordeeld, is hier geen sprake van staatssteun. Het ontwerp van decreet werd niet vooraf aangemeld bij de Europese commissie, omdat het definiëren en organiseren van een dienst van algemeen belang behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de lidstaten of de gemeenschappen en gewesten.”

Zelfs aangenomen dat daaruit volgt dat dienstverlening aan de profitsector uitgesloten is, rijst nog de vraag in welke mate het hebben van de non-profitsector als afnemer van invloed is op de vraag of er sprake is van een economische activiteit. Als bijvoorbeeld een sociaal secretariaat of een advocaat advies in personeelszaken verleent aan een non-profitorganisatie, of als een zelfstandige dienstverlener workshops aanbiedt aan een non-profitorganisatie, wordt dit toch nog steeds als een economische activiteit beschouwd. De Raad van State ziet niet goed in waarom dat anders zou zijn wanneer de te subsidiëren organisatie een non-profitorganisatie zou ondersteunen om zelf tewerkstelling van sportbegeleiders en sportondersteuners op te starten, te vergroten of te optimaliseren.

Aangezien in het antwoord van de gemachtigde geen nieuwe argumenten worden aangehaald, blijven dezelfde twijfels bestaan die reeds werden geuit in de voormelde adviezen van de Raad van State en is het bijgevolg ook in dit geval raadzaam contact op te nemen met de diensten van de Europese Commissie.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 6

4. Artikel 6, 3°, van het voorontwerp strekt ertoe het woord “geschoolde” in artikel 4, 3°, van het decreet van 8 november 2013 te vervangen door het woord “gekwaliceerde”. Volgens de artikelsgewijze toelichting in de memorie van toelichting gebeurt dit “[o]m misverstanden te voorkomen”.

Aan de gemachtigde werd gevraagd om nader toe te lichten om welke misverstanden het gaat en waaruit het verschil precies bestaat tussen “geschoolde” en “gekwaliceerde” krachten. De gemachtigde antwoordde als volgt:

“Het huidige decreet omvat een aantal uiteenlopende begrippen die allen op hetzelfde doelen, zoals: ‘geschoolde krachten’ en ‘kwalitatieve tewerkstelling’ (wijziging artikel 7 uit het decreet van 8 november 2013). In het uitvoeringsbesluit wordt dan weer over kwalificaties en competenties gesproken. In een ander belangrijk sportdecreet wordt tevens de term ‘gekwaliceerde’ gehanteerd. De term ‘geschoolde’ wordt niet gehanteerd binnen de sportsector, en was in het verleden voorwerp van discussie. Door duidelijk te stellen dat het om gekwaliceerde krachten gaat, en de voorwaarden betreffende de minimale kwalificaties te delegeren aan de Vlaamse Regering, sluiten we misverstanden uit.”

Uit deze uitleg blijkt dat geen inhoudelijke wijziging wordt bedoeld, maar een consequent taalgebruik wordt beoogd. Het strekt tot de aanbeveling dit aldus te verduidelijken in de memorie van toelichting.

Artikel 8

5. Artikel 8, 3°, van het voorontwerp strekt tot de vervanging van een aantal woorden in artikel 6, § 4, eerste lid, van het decreet van 8 november 2013. De komma aan het begin van de zinsnede ter vervanging dient te worden weggelaten, vermits het gaat om een beperkende, en geen uitbreidende, bijvoeglijke bepaling.

6. Artikel 8, 7°, van het voorontwerp strekt tot de volledige opheffing van artikel 6, § 5, tweede lid, van het decreet van 8 november 2013. Aan de gemachtigde is gevraagd of een beperktere wijziging niet meer aangewezen is, nu niet enkel de mogelijkheid wordt gecreëerd om de bezwaarprocedure digitaal te maken, maar door de opheffing ook geen bezwaartermijn meer wordt vermeld en het bovendien niet meer duidelijk is waarnaar de term “bezwaarschrift” in het derde lid verwijst. De gemachtigde antwoordde als volgt:

“We zijn van mening van niet, maar ook het derde lid zou moeten worden opgeheven: artikel 6, §5 van het decreet van 8/11/2013 betreft de heel uitzonderlijke situatie van onmiddellijke intrekking in geval van hoogdringendheid als dat in het belang is van de Vlaamse Gemeenschap en als dat door zwaarwegende feiten wordt verantwoord. Het was de bedoeling de bezwaarprocedure voor die situatie volledig te schrappen. Ook het derde lid dient bijgevolg opgeheven te worden. We hebben dat inderdaad over het hoofd gezien. Zou dit kunnen worden aangegeven in het definitieve advies van de Raad van State.

Uiteraard is steeds een beroep mogelijk bij de Raad van State.”

Als het doel is om in artikel 6, § 5, van het decreet van 8 november 2013 de bezwaarprocedure volledig te schrappen, dienen het tweede en derde lid ervan inderdaad te worden opgeheven.

Artikel 10

7. Artikel 10, 14°, van het voorontwerp strekt tot de vervanging van de zinsnede “vijf jaar, alsook een jaarlijks actieplan met vermelding van de acties, de timing, de indicatoren, de wijze van monitoring en de daaraan gekoppelde begroting” door het woord “olympiade” in de eerste zin van artikel 7, § 2, van het decreet van 8 november 2013. Hierdoor wordt niet enkel de duur van de beleidsplanperiode aangepast, maar is het ook niet meer duidelijk waar de woorden “het jaarlijkse actieplan” in de tweede zin van die paragraaf naar terugverwijzen.

Aan de gemachtigde werd gevraagd of het in dat opzicht aangewezen is om in de tweede zin tussen de woorden “actieplan” en “moeten” de zinsnede “, vermeld in artikel 14,” in te voegen, en in de eerste zin van artikel 14 van het decreet van 8 november 2013 de zinsnede “, vermeld in artikel 7, § 2” op te heffen. De gemachtigde antwoordde dat het een materiële vergissing betreft en dat “, alsook een jaarlijks actieplan” dient te worden behouden. Bijgevolg dient het voorontwerp in die zin te worden aangepast.

8. Uit het ontworpen artikel 7, § 1, vierde lid, van het decreet van 8 november 2013 (artikel 10, 7°, van het voorontwerp) blijkt dat de gesubsidieerde organisatie in het kader van haar opdrachten onder meer een aangepast financieel ondersteuningsbeleid kan voeren voor de non-

profitsportsector, met een focus op sportclubs, waarbij dat beleid wordt geconcretiseerd in de samenwerkingsovereenkomst die het agentschap Sport Vlaanderen met de organisatie zou sluiten in toepassing van het ontworpen artikel 7, § 3.

8.1. Blijkens de memorie van toelichting bij artikel 10 van het voorontwerp kan deze financiële ondersteuning onder meer de vorm aannemen van subsidies:

“Met ondersteunen op financieel vlak wordt bijvoorbeeld bedoeld: het (tijdelijk) hanteren van speciale verlaagde (deels via subsidies gecompenseerde) tarieven voor dienstverlening, het bieden van een stimulans via een (opstart)subsidie,”

In de tekst van het voorontwerp zelf wordt niet verder ingegaan op het subsidiestelsel dat de gesubsidieerde organisatie, met name het agentschap Sport Vlaanderen, zou kunnen opzetten voor organisaties in de non-profitsportsector. In zoverre het ontworpen artikel 7, § 1, vierde lid, van het decreet van 8 november 2013 bedoeld zou zijn om rechtsgrond te bieden voor het bepalen van subsidiecriteria voor deze organisaties uit de non-profitsportsector in een samenwerkingsovereenkomst met het agentschap Sport Vlaanderen, zou dit in strijd zijn met de beginselen die de delegatie van een verordenende bevoegdheid beheersen. In zo’n samenwerkingsovereenkomst kan enkel de concretisering aan bod komen van criteria die eerder bij rechtsregels zijn vastgesteld.

Ook indien het de bedoeling zou zijn om het agentschap Sport Vlaanderen dienaangaande regelgevende bevoegdheid te verlenen, moet worden opgemerkt dat het verlenen van verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling, zoals het agentschap Sport Vlaanderen, in beginsel niet in overeenstemming is met de algemene publiekrechtelijke beginselen omdat erdoor geraakt wordt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en een rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Bovendien ontbreken de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking, de preventieve controle van de Raad van State, afdeling Wetgeving, en de duidelijke plaats in de hiërarchie der normen. Dergelijke delegaties kunnen dan ook enkel worden gebillijkt voor zover zij zeer beperkt zijn en een niet-beleidsmatig karakter hebben, door hun detailmatige of hoofdzakelijk technische draagwijdte. De instellingen die de betrokken reglementering dienen toe te passen moeten hierbij zowel aan rechterlijke controle als aan politieke controle onderworpen zijn.⁸

⁸ Vergelijk met de toetsingscriteria die het Grondwettelijk Hof gebruikt om delegaties van verordenende bevoegdheid door de wetgever aan een autonome administratieve overheid of een gedecentraliseerde openbare instelling te beoordelen; zie GwH 11 juni 2015, nr. 86/2015, B.22.4 en GwH 9 juni 2016, nr. 89/2016, B.9.6.4: “De artikelen 33, 105 en 108 van de Grondwet verzetten zich niet ertegen dat, in een bepaalde technische materie, de wetgever specifieke uitvoerende bevoegdheden toevertrouwt aan een autonome administratieve overheid die zowel aan de jurisdictionele controle als aan de parlementaire controle is onderworpen, en verbieden de wetgever niet om delegaties te verlenen aan een uitvoerend orgaan, op voorwaarde dat die betrekking hebben op de uitvoering van maatregelen waarvan het doel door de bevoegde wetgever is bepaald, in het bijzonder in technische en ingewikkelde materies.”; zie GwH 19 november 2015, nr. 162/2015, B.8.4: “Artikel 33 van de Grondwet en artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 [tot hervorming der instellingen] staan niet eraan in de weg dat de wetgever specifieke uitvoerende bevoegdheden toevertrouwt aan een gedecentraliseerde openbare instelling die aan een bestuurlijk toezicht en aan een rechterlijke toetsing is onderworpen.”; zie ook GwH 14 mei 2020, nr. 67/2020, B.41.2: “Een delegatie aan een gedecentraliseerde openbare instelling die aan een bestuurlijk toezicht en aan een rechterlijke toetsing is onderworpen is evenwel niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgesteld.”.

In zoverre het ontworpen artikel 7, § 1, vierde lid, van het decreet van 8 november 2013 een regelgevende bevoegdheid voor het agentschap Sport Vlaanderen impliceert, kan deze slechts worden aanvaard voor zover ze beperkt is tot detailmatige of hoofdzakelijk technische aangelegenheden.

8.2. Ook zal ervoor moeten worden gezorgd dat de normen die het agentschap uitvaardigt, worden bekendgemaakt op een wijze die voldoet aan de vereisten van rechtszekerheid, gelijkheid en kenbaarheid van de betrokken regels.

Artikel 11

9. Aangezien het bij artikel 11, 1°, van het voorontwerp gewijzigde artikel 8 van het decreet van 8 november 2013 bepaalt dat “[d]e Vlaamse Regering voorziet in een subsidie om de opdrachten, vermeld in artikel 7, §1, tweede lid, uit te voeren”,⁹ werd aan de gemachtigde gevraagd hoe het bedrag van de subsidie dan voortaan zal worden bepaald, en of dat door de begrotingsdecreetgever zal gebeuren. De gemachtigde antwoordde dat het bedrag inderdaad zal worden bepaald door de begrotingsdecreetgever. Hiermee kan worden ingestemd.

Artikel 18

10. Dit artikel van het voorontwerp strekt ertoe artikel 18 van het decreet van 8 november 2013 te wijzigen om de mogelijkheid te creëren de procedure in geval van inbreuk op de subsidiëeringsvoorwaarden digitaal te maken. De gemachtigde bevestigde dat het in dat opzicht aangewezen is in het tweede lid van artikel 18 van het decreet van 8 november 2013 de woorden “schriftelijk mee te delen” te vervangen door de woorden “in te dienen bij het agentschap Sport Vlaanderen”, naar analogie met de ontworpen wijziging van artikel 6, § 2, van dat decreet bij artikel 8, 1°, van het voorontwerp. Het voorontwerp dient in deze zin te worden aangepast.

Artikel 21

11. De overgangsregeling opgenomen in de artikelen 21 tot 23 van het voorontwerp is er in de eerste plaats op gericht om de afrekening van de subsidies van de gesubsidieerde organisatie voor het laatste werkingsjaar voorafgaand aan de inwerkingtreding van de wijzigingen nog te laten gebeuren met toepassing van de huidige bepalingen van het decreet van 8 november 2013.

In de overgangsbepaling opgenomen in artikel 21 van het voorontwerp wordt in dit verband zowel gesproken over “het vorige werkingsjaar” als over “het werkingsjaar 2023”, en in de artikelsgewijze toelichting wordt vermeld dat het gaat over “het werkingsjaar voorafgaand aan de inwerkingtreding van voorliggend decreet”. Gevraagd of hiermee telkens hetzelfde werkingsjaar bedoeld wordt, antwoordde de gemachtigde:

⁹ De bepaling in artikel 11 van het decreet van 8 november 2013 dat de subsidies, vermeld in artikel 8, jaarlijks worden toegekend en werkingssubsidies en personeelssubsidies omvatten, wordt wel behouden.

“Hier wordt inderdaad hetzelfde werkingsjaar bedoeld, nl. het werkingsjaar voorafgaand aan de inwerkingtreding van voorliggend decreet *cf* hangt af van de uiteindelijke inwerkingtreding van voorliggend decreet (zie art. 24. Dit decreet treedt in werking op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt en uiterlijk op 1 september 2024). Maar dat zal eerder 2024 zijn.”

Aangezien steeds hetzelfde werkingsjaar wordt bedoeld, wordt dit het best steeds op dezelfde wijze aangeduid in de ontworpen regeling en in de memorie van toelichting.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Yves DEPOORTER

Jeroen VAN NIEUWENHOVE